

اهمیت عظیم دیدار نخست ما در جام جهانی ۲۰۲۲

دشواری‌های تقابلی با روش‌های مدرن شده انگلیس

وصال روحانی

روزنامه نگار

تقابل با انگلیس اولین و البته سخت‌ترین مسابقه ایران در گروه دوم جام جهانی فوتبال ۲۰۲۲ در خاک قطر به حساب می‌آید.

این بدان معنا نیست که بازی‌های دوم و سوم ما که مقابل ولز و آمریکا است، دشوار نخواهند بود اما فوتبال انگلیس از چنان پیشینه و غنایی برخوردار است که آن را از سایر تیم‌های این گروه و حتی ولز که مثل انگلیس یکی از کشورهای چهارگانه حکومت بریتانیا و به تبع آن دارای همان سنن و مشخصه‌های انگلیسی است، تفکیک می‌کند و در جایگاه بسیار رفیع‌تری می‌نشانند. فوتبال کنونی انگلیس پس از جرح و تعدیل و مدرن‌گرایی‌هایی که مربیان متعدد خارجی شغال در لیگ این کشور طی ۳۰ سال اخیر در آن صورت دادند، اینک بسیط‌تر و مدرن‌تر از گذشته شده و خبری از آیین‌های صرف فاقد زیبایی و روش‌های خشک فاقد تنوع در آن نیست و فوتبال آن دیگر به تکیه مفرط بر قوای

بدنی و دوندگی شدید و ارسال‌های مکرر بلند از هر دو سو و سرزنی روی آنها منحصر نمی‌شود و به آمیزه‌ای از این روش با نگرش‌های مدرن‌تر جاری در سایر کشورهای اروپا تبدیل شده است. نه تنها اکثر باشگاه‌های مطرح انگلیسی دست به تلفیق دو نگرش فوق و ارائه فوتبال‌هایی مدرن‌تر زده‌اند بلکه در این تلفیق به یک حد ۵۰-۵۰ اکتفا نکرده و شماری از آنها به نسبت ۶۰ درصد به ۴۰ درصد و حتی ۷۰ به ۳۰ رجحان را به روش‌های مدرن‌تر و سهم کمتر را به شیوه‌های سنتی فوتبال بریتانیا داده‌اند.

گرت ساوت‌گیت سرمربی ۷ سال اخیر تیم ملی انگلیس هم از جمله مربیانی است که در جریان ادغام دو روش مذکور سهمی بسیار بیشتر را به روش‌های مدرن‌تر اروپایی داده و با اینکه تیم او نیز به پیستون‌های پیش رونده در هر دو طرف میدان معتقد و دارای نگرانی از این دست است که در هر مسابقه بارها از لب خط پیش می‌تازند و اقدام به سانتر روی دروازه می‌کنند اما مشخصه‌ها و دنباله‌های آن با گذشته فرق می‌کند. این سانترها نه خشک و با ارتفاع زیاد بلکه با ارتفاع متوسط و نه فقط برای سرزنی بلکه

برای وارد کردن توپ به محوطه جریمه و سپس واکنش روی آن و در نهایت اقدام سریع و لحظه‌ای در قبال هر توپی است که در پی فرایند فوق نصب‌شان می‌شود و به مثابه ایجاد فرصت در پی فرصت است. به واقع بیش از یک دهه است که رقبای انگلیس باور آورده و عادت کرده‌اند که با حریفی مسابقه بدهند که دیگر مثل انگلیس ۴۰ سال پیش فقط در پی دوییدن و سانتر و ضربه سر زدن نیست و تنها به تحمیل زور و قوای فیزیکی‌اش به حریفان فکر نمی‌کند بلکه به تنوع بازی معتقد است و پلن‌های متعددی دارد و اگر لازم باشد، کاملاً غیر بریتانیایی بازی می‌کند و با نفراتی مثل فودن، استرلین گ، ساکا، اشاو، گرلیش و جیمز که توان حمل توپ و کارهای فنی ریز با آن را دارند، می‌تواند هر تیم بزرگی را آزار بدهد و متحمل شکست کند.

اگر کارلوس کی‌روش سرمربی پرتغالی یوزهای ایرانی این همه روی اهمیت فراوان دیدار نخست ما در جام جهانی بیست و دوم تأکید می‌کند، یکی به خاطر همین مسأله و متحول شدن سبک بازی انگلیسی‌ها و لزوم کار گسترده روی این مسأله به قصد آموختن و اجرای هر چه

بهر روش‌های بازدارنده این سبک است و دیگری به این سبب بنیادین و اصولی که در هر تورنمنت بزرگ و چند هفته‌ای و کلاسیکی مثل جام جهانی این بازی اول و نتیجه آن است که کل سرنوشت یک تیم را می‌سازد و مسیر و جایگاه نهایی‌اش را مشخص می‌کند. اثرگذاری دیدار اول و نتیجه حاصل در آن به حدی است که اگر نامساعد باشد، روحیه منفی ناشی از آن یک تیم را تا پایان کار مضموم و افسرده و با چالش‌های روانی همراه و همدم خواهد کرد و اگر مناسب و مثبت باشد، چنان روحیه بالایی را نصیب تیم می‌کند که می‌تواند در دیدارهای بعدی‌اش هم به نتایجی فراتر از سقف توانایی‌هایش برسد و حتی از باخت‌های حتمی بردهای شیرین و ستودنی بسازد. دشواری‌های عظیم و اهمیت فوق‌العاده مسابقه نخست ما در جام جهانی ۲۰۲۲ مرتبط با مسائل فوق و منتج از فرایندهای مذکور است و به همین سبب باید در این زمینه بسیار دقیق و بشدت کوشا بود و برای داشتن شروعی خوب در مهم‌ترین گردهمایی فوتبال جهان نه فقط هم‌تی عالی بلکه اهتمامی خارق‌العاده و فرا انسانی داشت.